

Kandidatnummer: 6003

BBABAC – BACHELOROPPGAVE

En litteraturstudie

«Møter mellom etniske minoriteter og barnevernet»

Universitetet
i Stavanger

Det samfunnsvitenskapelige fakultet

Bachelor i barnevern

UIS mars 2023

Veileder: Mira Aurora Marlow

Kandidatnummer: 6003

Antall ord: 9962

FORORD

Jeg ønsker å takke min dyktige veileder Mira Aurora Marlow. Din kunnskap og nyttige tilbakemeldinger har ført meg trygt gjennom denne oppgaven.

Tusen takk til familie og venner for all støtte og oppmuntring.

Innholdsfortegnelse

1.0 INNLEDNING	1
1.1 BAKGRUNN FOR VALG AV TEMA	1
1.2 PRESENTASJON AV PROBLEMSTILLING	2
1.3 BEGREPSAVKLARINGER	2
1.3.1 Etnisk minoritet	2
1.3.2 Kultur	2
1.3.3 Kultursensitivitet og kulturkompetanse	2
1.3.4 Individualisme og kollektivism	3
1.4 FORMÅL MED OPPGAVEN	3
1.5 OPPGAVENS OPPBYGNING	3
2.0 TEORETISK FORSTÅELSESRAMME	4
2.1 BAUMRIND OM OPPDRAGELSESTILER	4
2.1.1 Fire oppdragelsesstiler	4
2.1.2 Virkning på barnets atferd og utvikling	5
2.1.3 Kritiske betraktninger	5
2.2. BOURDIEUS TEORI OM KAPITAL OG HABITUS	6
2.2.1 Tre former kapital	6
2.2.2 Kapitalens verdi	6
2.2.3 Habitus	7
2.2.4 Kort sammenfatning	7
2.2.5 Kritiske betraktninger	7
3.0 METODE	8
3.1 OM METODE	8
3.1.1 Empirisk undersøkelse – kvantitativ og kvalitativ metode	8
3.1.2 Litteraturstudie	9
3.2 VALG AV METODE	9
3.3 FREMGANGSMÅTE	10
3.3.1 Datainnsamling	10
3.3.2 Inklusjons og eksklusjonskriterier	11
3.3.3 Oppgavens valgte artikler	11
3.4 TEMATISK ANALYSE AV ARTIKLENE	12
3.4.1 Presentasjon av forskningsartiklene	14
3.4.2 Sammenfatning av temaene	15
3.5 STUDIENS TROVERDIGHET	16
4.0 DRØFTING AV FUNN	17
4.1 DET OVERORDNEDE MAKTBEGREPET	17
4.1.1 Kapital og makt	18
4.2 NÅR OPPLEVES DEFINISJONSMAKTEN SOM PROBLEMATISK	18
4.2.1 Ulike syn på oppdragelse	18
4.2.2 Det problematiske kulturbegrepet	20
4.3 NÅR OPPLEVES DEFINISJONSMAKTEN SOM POSITIV	22
4.3.1 Ny kunnskap som kilde til vekst	22
4.4 HVA KAN VI HENTE UT FRA DENNE KUNNSKAPEN?	23
4.4.1 Det asymmetriske maktforholdet	23
4.4.2 Sensitivitet og forståelse for andres verdier	23
4.4.3 Varsomhet for generaliserende begrep	24
4.5 VEIEN VIDERE	25
5.0 AVSLUTNING	26
6.0 LITTERATURLISTE	27

VEDLEGG

- 1: Flytskjema som illustrerer litteratursøk og resultater.
- 2: Søk & Skriv skjema.

1.0 Innledning

1.1 Bakgrunn for valg av tema

Dagens sosialarbeider kandidater skal etter endt utdanning arbeide i et samfunn preget av økt globalisering, dette medfører endrede sosiale problemer hvilket krever en ny form for kompetanse (Alseth & Flem, 2017, s. 186). Ifølge tall fra Statistisk sentralbyrå (SSB) består omtrent 15% av Norges totalbefolkning av innvandrere (SSB, 2022). Barnevernets møte med minoritetsfamilier byr på nye og endrede utfordringer. For å ivareta hele Norges befolkning på en forsvarlig måte trengs økt kompetanse. I denne oppgaven skal jeg ta utgangspunkt i min interesse for utfordringer som kan oppstå i møte med etniske minoriteter og barnevernet.

Jeg føler meg særlig inspirert av dagens kulturdebatt. Parallelt med at en økende andel barn med tilknytning til flere land kommer i kontakt med barneverntjenesten. Har internasjonale medier grepet fatt i det norske barnevernet med voldsom ordbruk. Som et resultat av dette har blant annet demonstrasjoner mot det norske barnevernet blitt arrangert i andre land (Stang, 2017, s. 197-198). Internasjonal kritikk og påstander om at det norske barnevernet stjeler barn skaper både frykt, og manglende tillit til systemet.

I tillegg har pensumlitteraturen tilknyttet min bachelorutdanning generert interesse. Blant dette: en vitenskapelig publikasjon av Van der Weele og Fiecko «*Kulturelle fallgruver i vurderinger av foreldrenes omsorgsevne*». Artikkelen gir innblikk i hvordan mennesket formes av miljøet i utforming av egne omsorgspraksiser, samt hvordan barnevernets saksbehandlere er sårbare for å trekke feilslutninger, eller som de kaller det «gå i kulturelle fallgruver» i vurdering av foreldrenes omsorgsevne (Van der Weele & Fiecko, 2020, s. 126). Møter med minoritetsfamilier kan dermed by på utfordringer på flere plan, deriblant å takle foreldrenes konstruerte frykt, samt å være var for egne kulturelle feilvurderinger. Kunnskap om hva vi som barnevernspedagoger bør se etter, ta særlig hensyn til og hvilke vurderinger som fører oss på rett vei, mener jeg vil føre til et mer inkluderende barnevern.

1.2 Presentasjon av problemstilling

I forslag til ny barnevernlov foreslås et krav om kultursensitivitet i møtet med forsvarlighetskravet og plikten til å samarbeide med foreldre, jf. utkastets §4 (Stang, 2017, s. 198). Forskning som baserer seg på ulike narrativer omkring møtet mellom etniske minoriteter og barnevernet kan blant annet bidra til innsikt i hvordan dette kan gjøres. I denne oppgaven ønsker jeg å fokusere på dette samspillet, og drøfte hva utfordringene går ut på, og hvordan dette kan bedres.

Problemstillingen min blir derfor: *«Hvordan kan barnevernet tilrettelegge for opplevelsen av gjensidig tillit og trygghet i arbeidet med etniske minoritetsfamilier»*

1.3 Begrepsavklaringer

I dette avsnittet skal jeg presentere og definere en rekke relevante begreper som vil bli brukt i min oppgave.

1.3.1 Etnisk minoritet

Ifølge Eriksen og Sajjad (2020) kan en etnisk minoritet defineres som en gruppe mennesker som er i mindretall i et storsamfunn. I Norge snakker vi om to typer minoriteter: urbefolkningen i Norge og etniske «urbane minoriteter» altså innvandrere, flyktninger og deres barn. En minoritet eksisterer bare i forhold til en majoritet og omvendt (Eriksen & Sajjad, 2020, s. 77). I denne oppgaven vil jeg fokusere på etniske minoriteter.

1.3.2 Kultur

Kultur forbindes med normer for hvordan folk skal oppføre seg i et samfunn og verdier om hva folk oppfatter som viktig. Dessuten dreier kultur seg om oppfatninger om hvordan folk tror at «universet» fungerer (Boine, 2010, s. 5). Barnets bakgrunn og hverdagsramme utgjør barnets «kultur» hvilket kan knyttes til sosioøkonomi, landsdel, nasjonal minoritet, religiøs minoritet og etnisk minoritet (Van der Weele & Fiecko, 2020, s. 256).

1.3.3 Kultursensitivitet og kulturkompetanse

Rugkåsa og Ylvisåker (2018) skiller mellom begrepene kulturkompetanse og kultursensitivitet. Mens kulturkompetanse handler om å tilegne seg faktakunnskaper om andres kulturelle tradisjoner, handler kultursensitivitet om hvordan en på bakgrunn av disse

kunnskapene skal kommunisere og samhandle med klienter av annen kulturell bakgrunn (Rugkåsa & Ylvisaker, 2018, s. 204).

1.3.4 Individualisme og kollektivism

Individualisme og kollektivism er kulturelle verdier som omhandler hvordan mennesker i et samfunn forholder seg til andre i sine omgivelser som familie, venner og naboer.

Individualisme er en verdi som står sterkt i vestlige samfunn, og kjennetegnes hovedsakelig av at mennesker er mest opptatt av seg selv og sin egen kjernefamilie. I land som USA, Storbritannia, og de nordiske landene står individualisme sterkt. Et typisk eksempel på individualisme er fokus på individets rett til selvrealisering. *Kollektivism* er på den andre siden en verdi som fremmer sterk lojalitet mot, og forpliktelse overfor gruppen, fellesskapet og storfamilien. Her fremmes gruppens vel og ve, og familiens samlede vilje og behov går ofte foran enkeltmenneskets preferanser. Slike kollektivistiske verdier står særlig sterkt i afrikanske, asiatiske og latinamerikanske land (Salole, 2018, s. 72).

1.4 Formål med oppgaven

Formålet med oppgaven er primært å undersøke hvordan samarbeidet mellom barnevernet og etniske minoritetsfamilier kan bedres. En viktig forutsetning for oppgaven er dermed at forholdet trenger forbedring. Ifølge Berg og Paulsen (2021) har forholdet mellom innvandrerbefolkning og barnevernet lenge vært beskrevet som anstrengt. Barnevernet har blitt kritisert for å vise lite forståelse for situasjonen innvanderne befinner seg i som nye i Norge. Barnevernet uttrykker på sin side at dette er vanskelige saker å arbeide med (Berg & Paulsen, 2021, s. 20). For å få innsyn i hvordan situasjonen kan forbedres, vil det være sentralt å innhente kunnskap om hva etniske minoriteter og barnevernet anser som problematisk og positivt i samarbeidet, for så å trekke implikasjoner for endring.

1.5 Oppgavens oppbygning

Oppgavens kapitler er inndelt i: Innledning (1), teoretisk forståelsesramme (2), metode (3), drøfting (4) og avslutning (5). Kapittel to vil ta for seg Baumrinds teori om oppdragelsesstil og Bourdieus teori om kapital og habitus. I kapittel tre presenteres valg av metode, fremgangsmåte, datainnsamling, analyse og studiens troverdighet. I kapittel fire skal funnene drøftes og knyttes opp til teoretisk forståelsesramme. Avslutningsvis skal trådene samles i kapittel fem.

2.0 Teoretisk forståelsesramme

I dette kapitlet skal jeg presentere oppgavens teoretiske forståelsesramme. Her presenteres de to ulike teoriene jeg har valgt: Baumrinds teori om oppdragelsesstiler og Bourdieus teori om kapital og habitus. Teoriene er valgt fordi de supplerer med et nyttig begrepsapparat som hjelper med å belyse mitt tema. Teoriene kan videre hjelpe meg med å kaste lys over det asymmetriske forholdet mellom etniske minoritetsforeldre og barnevernet, samt gi innsyn i hvordan barnevernet potensielt kan forholde seg til foreldre med et annet syn på oppdragelse. Oppgaven skrives ut fra et kulturperspektiv, med særlig fokus på oppdragelse og maktbruk. Dette perspektivet innebærer at jeg vil vektlegge kulturens betydning for oppdragelse og maktbruk.

2.1 Baumrind om oppdragelsesstiler

Baumrinds teori forsøker å belyse hvordan foreldres oppdragelse i størst grad kan påvirke barnet til positiv vekst og utvikling (Azimeh, 2017, s. 17). For å gjøre dette, utviklet Baumrind en modell for oppdragelsesstiler basert på to sider ved foreldrenes måte å møte barnet på. Herunder foreldrenes evne til å være lydhør for barnets behov (varme), og foreldrenes krav til barnets modenhet og ansvar (kontroll) (Nielsen, 2019, s. 59-60).

En oppdragelsesstil var de målrettede handlingene foreldrene foretok seg for å påvirke eller korrigere barnet til ønsket atferd (Azimeh, 2017, s. 17). Tre oppdragelsesstiler ble identifisert: demokratisk (autoritativ), autoritær og ettergivende. Senere tilføyde Baumrind og Martin (1983) en fjerde oppdragelsesstil: neglisjerende (Baumrind & Martin, 1983, sitert i Kvello, 2022, s. 57).

2.1.1. Fire oppdragelsesstiler

Foreldre med *autoritativ* oppdragelsesstil stiller høye krav til sine barn, samtidig som de viser stor grav av responsivitet (varme). *Autoritære* foreldre krever mye av sine barn, men er lite responsiv. I *ettergivende* oppdragelse er foreldrene i stor grad responsiv, men stiller få krav. *Neglisjerende* foreldre scorer lavt på begge dimensjonene (Hesselberg & Tetzchner, 2016, s. 84).

Tabell 1. De fire ulike oppdragelsesstilene:

Oppdragelsesstil	Omsorgspersonens grad av varme	Omsorgspersonens grad av kontroll
Demokratisk (autoritativ)	høy	høy
Autoritær	lav	høy
Ettergivende	høy	lav
Neglisjerende	lav	lav

(Kvello, 2022, s. 55).

2.1.2 Virkning på barnets atferd og utvikling

Baumrind gjennomførte en rekke studier på 70,-80,- og 90 tallet, der hun undersøkte virkningen av foreldrenes forskjellige oppdragelsesstiler på barnets atferd og utvikling. Jeg vil i dette avsnittet kort oppsummere hennes funn.

Flere studier utført av Baumrind viser at en *autoritær* oppdragelsesstil kan medføre utfordringer for barnet. Som et resultat av at barnets autonomi ikke ivaretas, kan barnet bli både mer engstelig, nervøs og tilbaketrukket. Barn av foreldre med *ettergivende* oppdragelsesstil kan blant annet utvikle vanskeligheter med å kontrollere sine ønsker og interesser. Barnet lærer ikke evnen til å forhandle, dette kan medføre vanskeligheter i møte med andre mennesker. Den *autoritative* oppdragelsesstilen oppleves som den mest hensiktsmessige, barnet opplever frihet, men ikke uten grenser. Barnets positive kvaliteter både styrkes og utvikles. *Neglisjerende* oppdragelsesstil sammenlignes til slutt med omsorgssvikt (Azimeh, 2017, s. 19-21).

2.1.3 Kritiske betraktninger

Selv om det fremdeles er stor enighet om at varme og kontroll er de aller viktigste dimensjonene i barneomsorg, argumenterer nyere forskning for at Baumrinds fire oppdragelsesstiler blir en overforenkling. I dag er ordet «oppdragelsesstil» ofte byttet ut med «barneomsorgsdimensjoner», hvilket inneholder blant annet: sensitivitet, regulering, beskyttelse/tilsyn og stimulering (Kvello, 2022, s. 55).

Sommer (1997) kritiserer Baumrinds utsagn om autoritær oppdragelsesstil. Sommer er uenig i at denne stilen kun har negativ påvirkning på barnets utvikling, han mener stilen kan være

viktig i enkelte kontekster, som for eksempel i utrygge nærmiljø (Sommer, 1997 sitert i Azimeh, 2017, s. 22).

2.2. Bourdieus teori om kapital og habitus

Bourdieu, var en kjent sosiolog opptatt av makt. Han var spesielt opptatt av å undersøke hvorfor sosiale forskjeller i samfunnet finnes, samt hvordan disse forskjellene blir overført til neste generasjon. (Sund, 2010, s. 10). Ifølge Bourdieu, vil fordelingen av de ulike typene kapital bestemme: sosial struktur, definere individets posisjon i det sosiale systemet, påvirke deres perspektiver, og bestemme deres makt. Hvilket måtes ut fra mengden og sammensetning av deres samlede kapital. Individets levekår er et resultat av det «totale volumet» av kapital, forstått som faktisk anvendbare ressurser og styrker. Kapital kan videre overføres mellom generasjoner (Moheseni, 2022, s. 267-268).

Ifølge Bourdieu kan kapital eksistere i tre former: økonomisk, kulturell og sosial (Sund, 2010, s. 18).

2.2.1 Tre former kapital

De tre formene kapital: økonomisk, kulturell og sosial kan alle omsettes til makt på ulike arenaer (Sund, 2010, s. 18). Kort sagt knyttes kulturell kapital til egenskaper ved det enkelte individet, økonomisk kapital eksisterer i form av materielle objekter eller juridiske garantier, mens sosial kapital eksisterer i form av sosiale relasjoner (Bugge, 2002, s. 225). Kulturell kapital, individets ressurser i form av språk, atferd, kunnskap og sosiokulturelle ferdigheter kan omsettes i økonomisk kapital. Det samme gjelder sosial kapital. Den økonomiske kapitalen er imidlertid den sentrale kapitalformen og de to andre formene benyttes som hjelpemidler for å akkumulere økonomisk kapital (Sund, 2010, s. 10).

2.2.2. Kapitalens verdi

Bourdieu tillegger videre tre momenter som bestemmer kapitalens verdi: knapphet, anerkjennelse og forskjells skapende evne (Bugge, 2002, s. 226).

At en kapitalform er en knapp ressurs innebærer for det første at den ikke er tilgjengelig i et ubegrenset omfang, og for det andre at den ikke er like tilgjengelig for alle medlemmene i et samfunn. Videre er en kapitalform en anerkjent ressurs. Dette innebærer at et visst antall mennesker innenfor et sosialt fellesskap oppfatter og vurderer den som egenskaper med en bestemt verdi. Til slutt er kapitalformen «en forskjells skapende ressurs», dette følger av at

kapital er et knapt gode. En ulik fordeling av kapital vil føre til at aktørene har ulik evne til å ivareta sine interesser (Bugge, 2002, s. 225-230).

2.2.3 Habitus

I en nyere artikkel tar Bugge (2022) for seg Bourdieus tanker om «Habitus». Med dette mener han hvordan vi formes av det sosiale miljøet og den sosiale klassen vi vokser opp i. Habitus vil sette et særpreg på individets tanke- og handlingsmønster. Habitus er dypt forankret og er en del av vår identitet. Det er ikke noe vi umiddelbart kan endre, og fungerer som en form for «refleks». Habitus vil blant annet påvirke sosial mobilitet, da det påvirker dine tanker om hva som er mulig for deg å gjennomføre, samt dine verdier (Bugge, 2022, s. 519-520).

2.2.4. Kort sammenfatning

Bourdieu teori om kapital maler et bilde av samfunnets struktur, der individer stadig søker etter tilgang på ulike ressurser. Individets ressurser gir både makt og fordeler og kan brukes for å tilegne seg ulike goder. De som har flest ressurser, plasserer seg dermed øverst i samfunnet.

2.2.5 Kritiske betraktninger

Bourdieu teori om kapital kan blant annet kritiseres på bakgrunn av hans utsagn om motiver bak individers handlinger. Bourdieu benekter blant annet at det finnes virkelig interesseløse handlinger, det vi si: handlinger som baserer seg på en genuin forpliktelse overfor fellesskapet og dets normer. Slike handlinger gjennomføres nettopp fordi individet ønsker å realisere bestemte egennyttige utfall (Bugge, 2002, s. 247).

Teorien fraskriver derfor mennesket blant annet egenskapen til genuin omtanke for andre mennesker.

3.0 Metode

I dette kapittelet skal jeg gjøre rede for hvordan jeg har gått frem for å besvare oppgavens problemstilling. Jeg vil starte med en gjennomgang av metode, og ta for meg hvorfor jeg har valgt å gjennomføre min studie som litteraturstudie. Videre vil jeg redegjøre for fremgangsmåten anvendt for å samle inn relevante forskningsartikler. Deretter vil jeg både presentere og analysere oppgavens vitenskapelige artikler. Avslutningsvis vil jeg redegjøre for studiens troverdighet.

3.1 Om metode

Metode er den systematiske fremgangsmåten du benytter for å samle inn informasjon og kunnskap for å belyse en problemstilling (Thidemann, 2020, s. 74). Metoden hjelper oss til å samle inn data, det vil si informasjonen vi trenger til undersøkelsen vår (Dalland, 2020, s. 54). Metode er med andre ord et redskap som utgjør en fremgangsmåte for hvordan man kan angripe en problemstilling. Metoden forteller oss noe om hvordan vi kan gå frem for å innhente nødvendig informasjon for å belyse vår problemstilling.

Spørsmål eller problemer kan undersøkes ved bruk av ulike metoder. Begrunnelsen for å velge en bestemt metode er at vi mener akkurat den metoden egner seg best til å belyse spørsmålet eller problemstillingen (Dalland, 2020, s. 53).

Refleksjoner rundt valg av metode må begrunnes. Valg av metode baseres ofte på vurderinger om hva man anser som den ideelle fremgangsmåten og hva man anser som praktisk gjennomførbart. I tillegg må etiske spørsmål om forskers personlige begrensninger, samt tid og økonomi tas med i vurderingen (Dalland, 2020, s. 56). Når man skal skrive en bacheloroppgave kan man enten velge å gjennomføre en empirisk undersøkelse, eller en litteraturstudie (Thidemann, 2020, s. 74). I de følgende avsnittene skal jeg kort beskrive innholdet i de to forskjellige formatene.

3.1.1 Empirisk undersøkelse – kvantitativ og kvalitativ metode

I en empirisk undersøkelse følger man trinnene i forskningsprosessen for å samle inn primærdata (Thidemann, 2020, s. 75). Det er vanlig å skille mellom bruk av kvalitativ eller kvantitativ metode. Kvalitativ metode fokuserer på data som ikke kan måles eller statistisk fremstilles. Metoden brukes for å gå i dybden på et fenomen. Datainnsamlingen foregår ved for eksempel bruk av intervju, observasjon og feltarbeid. Kvantitativ metode genererer data i

form av målbare resultater. Datainnsamlingen foregår blant annet ved bruk av spørreskjema med faste svaralternativer (Dalland, 2020, s. 52-53).

3.1.2 Litteraturstudie

En litteraturstudie bruker data som er samlet inn av andre, altså sekundærdata (Thidemann, 2020, s. 75). En litteraturstudie er en studie som systematiserer kunnskap fra skiftelige kilder. Den har som hensikt å gi leseren en oppdatert forståelse av kunnskapen tilgjengelig på området problemstillingen etterspør (Thidemann, 2020, s. 77-78). En litteraturstudie benytter seg av tidligere forskning og kommer derfor ikke frem til ny kunnskap, studiet kan likevel bidra med å skape et helhetlig overblikk ved å gjennomgå tidligere forskning (Aveyard, 2018, s. 16).

3.2 Valg av metode

I denne oppgaven har jeg valgt å anvende litteraturstudie som metode for å få et bedre innblikk i den nyeste forskningen relevant for problemstillingen. Metoden er valgt fordi jeg mener den, med hensyn til tid, personlige begrensninger og forskningsetiske føringer er det beste formatet for å belyse min problemstilling. Hensikten med min oppgave er dermed å sette meg inn i allerede eksisterende litteratur som problematiserer møtet mellom etniske minoriteter og barnevernet. En kvalitativ tilnærming kunne også vært nyttig for å besvare min problemstilling. En kvalitativ tilnærming ville trolig gitt et dypere innblikk i enkeltpersoners erfaringer og opplevelser, dette kunne jeg gjort ved bruk av for eksempel intervju. For å gjennomføre en kvalitativ studie av min problemstilling måtte jeg kontaktes både minoritetsfamilier som har erfaringer med barnevernet, samt ansatte i barneverntjenesten. Med hensyn til både tid og forskningsetiske begrensninger pålagt fra mitt studiested ville dette for meg som bachelorstudent vært både utfordrende og uforsvarlig å gjennomføre.

Dersom jeg hadde gjennomført en kvantitativ studie ville jeg kunne utviklet objektive data på det jeg undersøker. Grunnen til at jeg har valgt litteraturstudie i stedet for en kvantitativ tilnærming er hovedsakelig fordi at jeg ønsker mer dybdekunnskap om temaet. Samme forhold rundt etikk og tidsbegrensninger kommer i tillegg som nevnt over. En litteraturstudie vil ta for seg analyser og oppsummeringer av allerede eksisterende forskning, dette vil tillate meg å ta i bruk litteratur som både har brukt en kvalitativ og/eller kvantitativ tilnærming. På den måten vil jeg få tilgang til informasjon som både går i bredden og dybden på fenomenet

jeg ønsker å undersøke. Fremgangsmåten for min problemstilling vil gjennomgå i påfølgende avsnitt:

3.3 Fremgangsmåte

En litteraturstudie er en studie som systematiserer kunnskap fra skriftlige kilder. Å systematisere innebærer å samle inn litteratur, gå kritisk gjennom den og til slutt sammenfatte det hele (Thidemann, 2020, s. 77).

For å gjennomføre min studie startet jeg med å lete gjennom relevant pensumlitteratur for oppgavens problemstilling. Av pensumlitteraturen hentet jeg ut sentrale tema, begreper og kilder som kunne bli nyttig for min problemstilling. Videre startet jeg å søke på ulike databaser etter litteratur tilknyttet mitt tema, dette ble gjort hovedsakelig for å innhente inspirasjon. Basert på gjennomgang av pensumlitteratur samt innledende søk på ulike databaser startet systematiske søk etter vitenskapelige artikler, dette dokumenteres grundig i punkt 3.2. Artikkene som ble videre ble videre grundig gjennomlest og analysert ved bruk av tematisk analyse. Dette nevnes i punkt 3.3. Gjennom analysen trekker jeg frem sentrale funn som utgjør grunnlaget for drøftingsdelen. I drøftingen utforskes sentrale funn og deres relevans for problemstillingen.

3.3.1 Datainnsamling

Thidemann (2020) skiller mellom innledende og systematiske litteratursøk. Hun forklarer at de innledende søkene blant annet er viet til å finne ut hvor mye som er skrevet om problemstillingen din. Systematiske søk er derimot planlagt, begrunnet, dokumentert og etterprøvbart (Thidemann, 2020, s. 81-82).

Søkene ble gjennomført i tidsrommet: 12. til 18. Januar 2023. Databasene som ble benyttet var primært «Oria» og «Academic Search Premier». Det ble søkt etter vitenskapelige artikler fra fagfelleverderte tidsskrift, publisert innen de siste fem årene. De innledende søkene ble gjort for å innhente informasjon og mer presise søkeord tilknyttet mitt tema. I løpet av den innledende søkeperioden benyttet jeg søkeord som: «kultursensitivitet og barnevern» og «kulturkompetanse og minoriteter» med mer. Søkene ble gjennomført på norsk i begge databasene. Jeg fant lite forskning på norsk som var relevant for min problemstilling, og valgte derfor å videre se etter engelske artikler. Deretter gjennomførte jeg mer systematiske søk i databasene Oria og Academic Search Premier med engelske søkeord. Den første artikkelen ble uthentet ved bruk av de engelske søkeordene «Child Welfare» og «Minority», i

databasen Academic Search Premier. De to resterende artiklene fant jeg ved bruk av søkeordene «Child Welfare and Norway» og «Culture and Parenting» på databasen Oria. Til slutt sto jeg igjen med tre artikler, i punkt 3.3.2 presenteres artiklene som utgjør datagrunnlaget for min besvarelse. Jeg vil også legge ved to vedlegg som fremviser en systematisk oversikt over søkene mine. Se vedlegg nr. 1 for flytskjema, og vedlegg nr. 2 for Søk & Skriv skjema.

For å både utvide og innskrenke søket mitt slik at jeg kom fram til de mest relevante artikler for mitt tema benyttet jeg meg av både inklusjons og eksklusjonskriterier.

3.3.2 Inklusjons og eksklusjonskriterier

Ved bruk av inklusjons og eksklusjonskriterier vil søket både tydeliggjøres og avgrenses. Slike kriterier gjør søket mer hensiktsmessig ut fra det man ønsker av kunnskap til temaet. Inklusjonskriterier innebærer for eksempel type publisering, utgivelsesår, språk, alder og kjønn. Eksklusjonskriterier kan være publiseringer som ikke er eldre enn gitt antall år, oversiktsartikler eller studier som ikke er overførbare til norske forhold (Thidemann, 2020, s. 83-84).

3.3.3 Oppgavens valgte artikler

Oppgavens første artikkel, fant jeg ved bruk av databasen Academic Search Premier. Jeg benyttet «avansert søk». Dette gjorde jeg for å kunne avgrense søket til bare fagfelleverderte artikler, publisert innen de fem siste årene som inneholdt mine søkeord. Ved å filtrere søket mitt med søkeord som skulle inneholde ordene «Child Welfare» og «Minority» i tittelen, samt avgrensinger til fagfelleverderte tidsskrift, og med publiseringstidspunkt fra de siste fem årene, fikk jeg opp 105 treff.

105 artikler er mange å gå gjennom, derfor begrenset jeg søket til «Norway» i geografisk område for å opp artikler som omhandlet norske tilstander. Ut av de 105 artiklene handlet fem artikler om norske tilstander. Artiklene ble nærmere undersøkt ved gjennomlesing av sammendraget. Til slutt satt jeg igjen med en artikkel som jeg ønsket å anvende i min oppgave.

1. Negotiating deficiency: Exploring ethnic minority parents' narratives about encountering child welfare services in Norway (Fylkesnes et al., 2018).

Artikkelen inneholder narrativer fra foreldre av ulike nasjonaliteter. Selv om intervjuene er gjennomført med hensikt om å undersøke utvalgte tema om det norske barnevernet gir foreldrene i stor grad frihet til å utforske sitt eget narrativ. Dette gir leser en god og naturlig tilnærming til foreldrenes opplevelser. Jeg valgte denne artikkelen primært fordi foreldrene hadde delte erfaringer med barnevernet, noen positive og noen negative.

De to siste artiklene ble funnet ved bruk av Oria. Jeg benyttet meg av samme inklusjons og eksklusjonskriterier, men valgte å legge til ekstra søkeord for å utvide søket mitt og finne frem til flere artikler om mitt tema. Jeg brukte søkeordene «Child Welfare and Norway» samt «Culture and Parenting». Søket gav meg 16 treff på Oria. Fire artikler ble valgt for videre gjennomlesing på grunnlag av artiklenes titler. Etter å ha lest, sto to artikler igjen som relevant for min problemstilling, disse ble også inkludert i min oppgave:

2. Social workers' challenges in assessment of child abuse and maltreatment: intersections of class and ethnicity in child protection cases (Aadnanes, 2017).
3. Parenting in double translation: lived experiences of Ugandan immigrant parents in Norway (Kabatanya & Vagli, 2019).

Artikkel nummer 2 ble valgt på grunn av dens direkte vinkling til sosialarbeiderens risiko for feilslutninger ved arbeid med familier med ulike sosial status. Da oppgavens to andre artikler er basert på foreldres opplevelser, syntes jeg en artikkel skrevet med utgangspunkt i barnevernets opplevelse skaper en mer nyansert oppgave. Den siste artikkelen valgte jeg på grunn av dens opprinnelige formål. Intervjuerne er i utgangspunktet ikke ute etter historier om foreldrenes opplevelse med barnevernet, likevel kommer alle informantene naturlig inn på dette. Dette gir meg et inntrykk av at informantene har behov for å dele.

3.4 Tematisk analyse av artiklene

Å analysere en tekst handler om å granske hva teksten forteller, og tolke teksten for å forstå den. I en analyse bemerkes sentrale tema i teksten, altså hovedtemaene (Thidemann, 2020, s. 92). En måte å gjennomføre en analyse på, er ved bruk av tematisk tilnærming. En tematisk tilnærming handler om å identifisere artiklenes sentrale tema. For å gjøre dette anbefaler Aveyard (2018) å lese resultatdelen i hver artikkel på nytt for å finne artikkelens hovedpoeng (Aveyard, 2018, s. 91). Videre skal artiklenes sentrale tema sammenlignes slik at man kan

skape en mer sammenhengende forståelse av problemstillingen (Aveyard, 2018, s. 92). Ved å lese gjennom artiklene flere ganger, samt undersøke resultat/konklusjonsdelen nærmere, identifiserer jeg både essensen i de ulike artiklene, samt temaene som går igjen.

For å skape en bedre oversikt over artiklene valgte jeg å utarbeide en litteratormatrise. Dette var et nyttig hjelpemiddel for å gjennomføre min tematiske analyse. Thidemann (2020) skriver at en litteratormatrise gir en god oversikt over hovedelementene i den enkelte artikkel, samtidig som den viser artiklene samlet (Thidemann, 2020, s. 95).

Tabell 2. Litteratormatrise:

Forfatter(e) Publiseringsår Tidsskrift Land	Tittel på artikkel	Hensikt med studie	Metode	Utvalg/populasjon	Hovedfunn	Sentrale tema
Fylkesnes, Iversen & Nygren 2018 Child & Family Social Work Norge/Sverige	Negotiating deficiency: exploring ethnic minority parents' narratives about encountering child welfare services in Norway	Å undersøke etniske minoriteters erfaringer med barnevernets praksiser	Kvalitativ metode	11 foreldre – flyktninger fra Afrikanske land og Midtøsten. Som bor i Norge og vært i kontakt med barnevernet.	Mangel på kunnskap om norske normative væremåter kan skape utfordringer i møte med barnevernet	Informasjonsmangel, å lære seg i bli en god forelder og klient i det norske barnevernets øyne, samt utfordringer familiene møter ved å motsette seg systemet.
Aadnanes 2017 Critical and Radical Work Norge	Social workers' challenges in the assessment of child abuse and maltreatment: intersections of class and ethnicity in child protective cases	Å undersøke betydningen av «klasse» og etnisitet, når profesjonelle undersøker saker som innebærer fysisk vold mot barn	Kvalitativ metode	Ti informanter fra to barneverntjenester i Norge med ulik demografi. En med et høyere antall minoriteter og familier med lavere sosial status, den andre med etniske majoriteter med høyere utdanning og inntekt.	Barnevernet har ofte problemer med å trekke slutninger om vold i saker hvor foreldre har høy sosial status. På den andre siden trekkes slutninger om vold mot barn oftere i familier med lavere sosial status, har de minoritetsbakgrunn, skyldes dette ofte på kultur.	Risiko for kulturelle feilslutninger og betydningen av å både høre til og ha kjennskap til samfunnet man lever i.
Kabatanya & Vagli 2021 Nordic Social Work Research Norge/Uganda	Parenting in double translation of Ugandan immigrant parents in Norway	Å finne ut hvordan foreldre opplever og forstår sin egen rolle som forelder, hvilke faktorer og relasjoner som påvirker foreldreskapet, samt hvilke muligheter, utfordringer og mestringsstrategier foreldre opplever i en migrasjonskontekst	Kvalitativ metode	6 immigranter fra Uganda som har bodd i Norge i mer enn tre år, med barn yngre enn 18 år.	Foreldrene hadde problemer med å forstå Norske «foreldreverdier», samt å forene Norske og Ugandiske foreldreverdier	Både fordeler og utfordringer ved å oppdra sine barn med to oppdragelsespraksiser. Samt følelsen av å bli overvåket grunnet status som forelder fra et annet land.

3.4.1 Presentasjon av forskningsartiklene

I dette avsnittet vil de vitenskapelige artiklene som utgjør datagrunnlaget for oppgaven presenteres. I tråd med tematiske analyse vil hver av artiklene kort oppsummeres, her vil de sentrale temaene identifisert i teksten komme frem. Til slutt vil artiklernes sammenfallende tema presenteres.

Artikkel 1: *Negotiating deficiency: Exploring ethnic minority parents' narratives about encountering child welfare services in Norway* av Fylkesnes, K. M., Iversen, A. C. & Nygeren, L. (2018).

Sammendrag: Artikkelen tar for seg ulike utfordringer etniske minoriteter kan oppleve i møtet med barneverntjenesten. Artikkelen baserer seg på kvalitative intervju med 11 informanter (Fylkesnes et al., 2018, s. 197-198). Hensikten med studiet er å undersøke hvordan manglende kunnskap om norske normer plasserer etniske minoriteter i en sårbar posisjon (Fylkesnes et al., 2018, s. 196). Fire sentrale tema trekkes frem og drøftes i artikkelen. Det første temaet omhandler foreldrenes utfordringer i møte med nye oppdragspraksiser, dette forklarer de som «å lære seg å være en god forelder» deres opprinnelige normer skal forkastes og nye normer skal læres (Fylkesnes et al., 2018, s. 199). Det neste temaet handler om å motsette seg norske oppdragsnormer og hvordan dette kan føre til status som «dårlig forelder» (Fylkesnes et al., 2018, s. 200). Videre drøftes temaet: «å lære seg å være en god klient», her opplever informantene at kunnskap om norske normer for «emosjonsregulering» får dem til å virke troverdig i møte med barneverntjenesten (Fylkesnes et al., 2018, s. 200-201). Til slutt tar artikkelen for seg temaet mangelfull tilgang på informasjon, hvilket alle informantene hadde opplevd (Fylkesnes et al., 2018, s. 201).

Artikkel 2: *Social workers' challenges in the assessment of child abuse and maltreatment: intersections of class and ethnicity in child protection cases* av Aadnanes, M. (2017).

Sammendrag: Artikkelen baseres på en kvalitativ studie der 10 informanter fra to ulike barneverntjenester i Norge intervjues om deres praksiser i møte med familier med ulik status og etnisitet (Aadnanes, 2017, s. 339). Hensikten med studie er å undersøke hvorvidt status og etnisitet har en betydning for definering og avdekking av vold.

Funnene tilsier at dette spiller en rolle. Majoritetsetniske familier med høy sosial status sitter ofte på makt og ressurser hvilket både ruster dem til å skjule hendelsene innen husets fire vegger bedre, samt definisjonsmakt overfor egne problemer. I slike familier behandles oftere problemene ut fra barnets oppførsel. Minoritetsetniske familier med lav sosial status på den andre siden, har ikke samme ressurser. I slike familier ble ofte vold referert til som fysisk avstraffelse som ledd i oppdragelsen, hvilket førte til at det kulturelle aspektet ble innblandet. På denne måten ble andre baken liggende sosiale problemer både oversett og glemt (Aadnanes, 2017, s. 340-343). Sentrale tema identifisert i denne artikkelen omhandler betydningen av kjennskap og tilhørighet til samfunnet man lever i. Samt hvordan kultur fører til risiko for ulike vurderinger i lignende saker.

Artikkel 3: *Parenting in double translation: lived experiences of Ugandan immigrant parents in Norway* av Kabatanya, C. L. & Valgi, Å. (2019).

Sammendrag: Hvordan opplever Ugandiske immigranter i Norge endringer i oppdragelsespraksis? Det prøver dette studiet å svare på. Artikkelen baserer seg på kvalitative intervju gjennomført med seks ugandiske foreldre bosatt i Norge (Kabatanya & Vagli, 2019, s. 77). Intervjuene handlet i utgangspunktet ikke om foreldrenes opplevelser med barnevernet, likevel opplevde forskerne at omtrent alle informantene tok opp deres opplevelser med barneverntjenesten uoppfordret (Kabatanya & Vagli, 2019, s. 83). Sentrale tema som identifiseres i denne artikkelen er blant annet: opplevelsen av å prøve å forene to uforenlige praksiser, nettopp norsk og ugandisk oppdragelsespraksis. Og frykten for å alltid være overvåket, dersom man ikke var konform. Til slutt vektlegges ressursene i å kunne trekke fra to verdener for å skape best mulige verdier for sine barn (Kabatanya & Vagli, 2019, s. 81-86).

3.4.2 Sammenfatning av temaene

Ved grundig gjennomlesning og analyse av de vitenskapelige artiklene er det fire sentrale tema jeg identifiserer som sammenfallende. Temaene er uthentet fra de mange ulike informantenes narrativer. De tre første temaene representerer informantenes opplevde «problematisk aspekt» i møtet mellom etniske minoritetsfamilier og barnevernet. I artiklene opplever jeg at makt, og mer spesifikt definisjonsmakt kan by på utfordringer. Barnevernets definisjonsmakt utgjør dermed oppgavens overordnede, og første sentrale tema.

De to neste sentrale temaene oppstår som en konsekvens av barnevernets definisjonsmakt. De er som følger: manglende aksept for ulike verdier for oppdragelse, samt kulturbegrepet som kilde til feilvurderinger. Oppgavens siste sentrale tema representerer en positiv konsekvens av barnevernets definisjonsmakt, og er som følger: ny kunnskap som kilde til positive endringer i oppdragelse.

3.5 Studiens troverdighet

Dalland (2020) sier at det er to spørsmål som må stilles til data. Hvilken relevans har de for problemstillingen, og hvor pålitelig måten data er samlet inn på er (Dalland, 2020, s. 62). I kildekritikk må man redegjøre for beslutningene man har tatt, og begrunne relevans. Selv om dataene er bevist relevante, må de også være samlet inn på en måte som gjør dem pålitelige, altså at arbeidet en har gjennomført er til å stole på (Dalland, 2020, s. 63).

For at studien min skal nå et visst nivå av troverdighet må jeg derfor argumentere for to påstander. 1) At litteraturen jeg har valgt er relevant for min problemstilling, og 2) at min metode for innsamling er til å stole på. I arbeidet med innhenting av litteratur til oppgaven vil jeg påstå at jeg har arbeidet grundig og pålitelig. Ved hjelp av inklusjons- og eksklusjonskriterier har jeg søkt frem den litteraturen jeg mener er mest relevant for oppgavens problemstilling. Artikkene når også visse kvalitetskrav: alle tre er publisert innen de siste fem årene, dette for å sikre relevans til et samfunn i stadig endring. Artikkene er også fagfellevurdert i tidsskrift. Tidsskriftene er videre godkjent som vitenskapelige publikasjoner i NSD, dette stiller visse krav til artikkene. Artikkene har IMRAD struktur, hvilket taler for deres kvalitet. Til slutt har jeg så langt det er mulig forsøkt å ikke la mine subjektive meninger om temaet påvirke oppgaven. Grunnen til at jeg har valgt Baumrinds teori om oppdragelsesstiler og Bourdieus teori om kapital og habitus er fordi de supplerer med et nyttig begrepsapparat som hjelper med å belyse mitt tema. Teoriene kan bidra med å kaste lys over det asymmetriske forholdet mellom etniske minoritetsforeldre og barnevernet, og gi innsyn i hvordan barnevernet potensielt kan forholde seg til foreldre med et annet syn på oppdragelse.

4.0 Drøfting av funn

De sentrale temaene identifisert gjennom tematisk analyse av oppgavens vitenskapelige artikler, vil i drøftingen utgjøre oppgavens funn. Temaene representerer både problematiske, og positive opplevelser i møtet mellom barnevernet og etniske minoritetsfamilier. Som nevnt i punkt 3.4.2. står barnevernets definisjonsmakt som overordnet sentralt tema for min oppgave. Som en konsekvens av barnevernets definisjonsmakt oppstår de tre neste temaene: manglende aksept for ulike verdier for oppdragelse, kulturbegrepet som kilde til feilvurderinger, og ny kunnskap som kilde til positive endringer i oppdragelse. Innledningsvis vil jeg ta for meg det sentrale maktbegrepet, og mer spesifikt definisjonsmakt.

Deretter vil jeg ta for meg de «problematiske aspektene» som kan oppstå av definisjonsmakten, samt positive konsekvenser. Avslutningsvis vil jeg, med utgangspunkt i mine drøftinger, foreslå potensielle endringer som kan styrke den gjensidige følelsen av tillit og trygghet mellom barnevernet og etniske minoritetsfamilier.

4.1 Det overordnede maktbegrepet

I sosialfaglig arbeid har sosialarbeiderne i kraft av sine roller og kontroll over ressurser, mulighet til å utøve makt. Som en konsekvens av dette, vil det alltid foreligge en maktubalanse i forholdet mellom klient og sosialarbeider. I arbeid med etniske minoriteter vil maktubalansen bli ekstra sterk, fordi minoritetsposisjonen ytterligere kan forsterke den allerede asymmetriske maktrelasjonen (Rugkåsa et al., 2017, s. 122).

Etniske minoritetsfamiliers utfordringer med barnevernets makt er godt dokumentert både nasjonalt og internasjonalt. Fjelnseth (2017) forteller blant annet at mange minoritetsfamilier forbinder barnevernet med en tjeneste som har altopplukende makt som lett kan ta barna fra foreldrene sine. Konformitet til norske standarder oppleves som avgjørende, og foreldrene føler at de har lite påvirkningskraft over prosessen de er en del av (Fjelnseth, 2017, s. 53). Dette kommer blant annet til uttrykk i artikkel 3 av Kabatanya og Vagli (2019). Her opplever ett av intervjusubjektene at det asymmetriske forholdet førte til at hun måtte trå varsomt i utredningssituasjoner, for å ikke miste barna sine (Kabatanya & Vagli, 2019, s. 84).

Maktbegrepet står dermed sentralt i forholdet mellom etnisk minoritet og sosialarbeider, og vil dermed stå sentralt i oppgavens drøfting. For det er nettopp med bakgrunn i sin makt og myndighet at barnevernet har evnen til å definere sosiale problemer. Før jeg går inn på situasjoner hvor informantene opplever definisjonsmakten som problematisk og positiv, ønsker jeg å vise hvordan Bourdieus teori om kapital kaster lys over maktbegrepet.

4.1.1 Kapital og makt

Ifølge Bourdieu, vil fordeling av ulike typer kapital blant annet bestemme aktørens makt og posisjon i det sosiale systemet (Moheseni, 2022, s. 267-268). Han skiller videre mellom tre typer kapital. Kulturell kapital dreier seg egenskaper ved det enkelte individet, som språk, atferd, kunnskap og sosiokulturelle ferdigheter. Økonomisk kapital knyttes til materielle objekter eller juridiske garantier, og sosial kapital opptrer i form av sosiale relasjoner (Bugge, 2002, s. 225). Ulik fordeling av kapital vil føre til at aktørene har ulik evne til å ivareta sine interesser (Bugge, 2002, s. 225-230).

4.1.1.1 Etniske minoriteter og kapital

Det vil ikke være urimelig å påstå at en del etniske minoritetsfamilier i Norges land besitter mindre kapital enn resten av storsamfunnet. Manglende tilknytning til arbeidsmarkedet kan påvirke alle formene for kapital, men spesielt økonomisk kapital. Videre kan manglende gyldig erfaring, kunnskap, utdanning samt forståelse av samfunnets kulturelle koder påvirke individets kulturelle kapital. Til slutt kan minoritetenes sosiale kapital være påvirket av flyttingen, hvor den nye hverdagen kan preges av mangelfulle sosiale relasjoner. Disse faktorene kan alle påvirke minoritetsfamiliens makt i møte med majoritetsbefolkningen. I sær når det gjelder møtet med barnevernet.

4.1.1.2 Kapital og definisjonsmakt

Som barnevernsarbeider besitter man en symbolsk makt til å definere menneskers problemer og behov (Rugkåsa et al., 2017, s. 122). Barnevernet kjenner godt til storsamfunnets kulturelle koder om barneoppdragelse. I lys av deres kulturelle kapital, sitter de derfor på større definisjonsmakt enn minoritetsbefolkningen når det gjelder forventet oppdragelse av Norges barn. Dersom barnevernet ikke føler minoritetsfamiliene mestrer oppdragelsen innenfor de rammene som er satt, har de makt til å gripe inn. Å definere og vurdere hva som kan aksepteres og ikke, er en krevende oppgave som kan by på ulike utfordringer.

4.2 Når oppleves definisjonsmakten som problematisk

4.2.1 Ulike syn på oppdragelse

Noen innvandrede familier i Norge møter særskilte problemer fordi foreldrene bygger barneoppdragelse og familieliv på verdier og normer som de vokste opp med i et annet

samfunn. Disse verdiene kan være svært forskjellige fra verdiene som preger samfunnet for øvrig (Meld. St. 49(2003-2004), s. 52-53).

I artikkel 1 av Fylkesnes et al. (2017) forteller en av informantene at: dersom han ikke fulgte norske oppdragelsesnormer, ble han ansett som en dårlig far. Videre forteller han at han ofte «spilte med» for å unngå tiltak (Fylkesnes et al., 2017, s. 200).

Dette sitatet illustrerer en problematisk situasjon som kan oppstå mellom barnevernet og etniske minoriteter. Informanten føler at hans syn på oppdragelse i det norske barnevernets øyne automatisk gjør ham til en dårlig forelder. Hans syn på oppdragelse blir nedvurdert og han spiller med for å unngå tiltak. For etniske minoriteter kan det oppleves svært forvirrende når barneoppdragelsen som ble ansett som hensiktsmessig i hjemlandet, nå oppleves som skadelig. I lys av dette, er det interessant å utforske hvorvidt det norske barnevernets syn på oppdragelse er det eneste riktige. Dette vil jeg gjøre ved å ta for meg forholdet mellom autoritær og autoritativ oppdragelsesstil. Men først: hvor stammer våre oppdragelsesverdier fra?

4.2.1.1 Habitus og oppdragelsesstil

Foreldres valg av oppdragelsesstil er kulturelt betinget, og henger ofte sammen med dimensjoner som individualisme og kollektivism. Ut fra Bourdieus teori om habitus vil individets verdier rundt for eksempel barneoppdragelse være preget av det sosiale miljøet og den sosiale klassen vi vokser opp i (Bugge, 2022, s. 519-520).

I land som preges av en individualistisk tankegang, som Norge, anses ofte den autoritative oppdragelsesformen som nødvendig og hensiktsmessig. Den autoritære formen som blant annet praktiseres av en rekke etniske minoriteter med bakgrunn i kollektivistiske kulturer, oppfattes ofte som skadelig (Jávo, 2010, s. 68).

4.2.1.2 Autoritær versus autoritativ oppdragelsesstil

Av Baumrinds fire oppdragelsesstiler, er den autoritære og autoritative mest dokumentert i forskning (Moheseni, 2017, s. 18). Foreldre med *autoritativ* oppdragelsesstil stiller både høye krav til sine barn, samtidig som de viser stor grad av responsivitet (varme). *Autoritære* foreldre krever mye av sine barn, men er lite responsiv (Hesselberg & Tetzchner, 2016, s. 84). Hovedvekten av forskning som er gjennomført på sammenheng mellom oppdragelsesstil og barns utvikling har dokumentert at den autoritative oppdragelsesformen er den beste for barn. Den autoritære på den andre siden har vist en rekke negative konsekvenser. (Jávo, 2010, s.

145). Forskingen på dette feltet har imidlertid for det meste blitt gjennomført på hvite middelklassebarn, oppvokst i europeiske og amerikanske familier.

Ny forskning viser at den sosiokulturelle konteksten virker inn på oppdragelsen. Dette har tidligere forskning ikke tatt hensyn til. Det viser seg her at en autoritær oppdragelsesstil kan være positiv i visse sosiale kontekster, som for eksempel når det gjelder positive sosiale, og skolemessige resultater for barnet (Jávo, 2010, s. 146).

Samfunnets respons på foreldrenes oppdragelsesstil har også betydning for hvilken effekt den har på barnet. Barna tolker nemlig foreldrenes atferd ut fra hva som er normen i samfunnet (Jávo, 2010, s. 146).

Til slutt virker sosial kontekst inn på oppdragelsen: en autoritær oppdragelsesstil kan for noen være avgjørende i faglige og utrygge nærmiljø (Jávo, 2010, s. 70). Foreldrenes autoritære tilnærming til oppdragelse stammer da fra et behov for å beskytte sine barn.

Den autoritære oppdragelsesstilen kan dermed være både avgjørende og nyttig for enkelte familier. I tillegg vil effekten på barnet påvirkes av majoritetsbefolkningens holdninger til foreldrenes oppdragelse. En tilnærming der den autoritative oppdragelsesstilen anses som den eneste rette vil da bli en overforenkling av et komplekst fenomen. Som vi har sett kan tilnærmingen skape utfordringer i samarbeidet mellom etniske minoritetsfamilier og barnevernet. En annen utfordring kan oppstå ved feilaktig bruk av kulturbegrepet. Dette skal jeg ta for meg i det påfølgende avsnittet.

4.2.2 Det problematiske kulturbegrepet

Som Bourdieu skriver: «individets levekår er et resultat av det «totale volumet» av tilgjengelig kapital (Moheseni, 2022, s. 267-268). Derfor vil det være essensielt å undersøke alle sidene ved familiens liv når vurderinger tas i barnevernssammenheng.

Norsk og Skandinavisk forskning på sosialt arbeid med etniske minoritetsfamilier viser at sosialarbeidere i stor grad tilskriver minoriteters sosiale problemer til kulturelle forskjeller. I motsetning til land som USA og Storbritannia hvor sosialarbeidere knytter minoriteters sosiale problemer til blant annet usymmetriske maktforhold, plassering i samfunnet, diskriminering, rasisme og fattigdom (Rugkåsa & Ylvisaker, 2021, s. 239). Ifølge Berg og Ask (2011) kan et for stort fokus på kultur føre til at individualitet, kjønn, sosioøkonomiske forhold og diskriminering mistes av syne. Ignorering av kulturspørsmålet kan på den andre siden, føre til at sentrale forhold ved familiens etniske bakgrunn, som syn på barns behov, oppdragelse og omsorg, kan bli utforsket (Berg & Ask, 2011, sitert i Fylkesnes & Netland, 2012, s. 221).

Dette dilemmaet kommer blant annet frem i artikkel 2 av Aadnanes (2017) hvor omsorgssvikt, og spesielt fysisk vold hos majoritetsfamilier med høy sosial status ofte ble begrunnet i for eksempel rusmisbruk, psykisk sykdom og problematferd. I tilsvarende saker hos etniske minoritetsfamilier med lavere sosial status ofte ble problemene knyttet til kultur og fysisk avstraffelse som ledd i oppdragelse (Aadnanes, 2017, s. 335).

Det vi ser her er at kultur ofte benyttes som begrunnelse når årsaken til etniske minoritetsfamiliers problemer skal fastsettes. På denne måten glemmes blant annet sosioøkonomiske forhold som manglende nettverk, og tilknytning til arbeidsmarkedet. Slike problemer kan blant annet oppstå som et resultat av et overdrevet syn på kulturkompetanse.

4.2.2.1. Kulturkompetanse

I Norge har det siden 90-tallet vært vanlig å tilby kurs og videreutdanninger som skal gjøre sosialarbeidere i bedre stand til å møte mennesker med minoritetsetnisk bakgrunn. Fokus og forståelse på minoriteters kultur og behovet for «kulturkompetanse» trekkes her frem som nødvendig (Rugkåsa et al., 2017, s. 121). Sosialarbeiderne uttrykker at de opplever arbeidet med «ikke norske» som mer utfordrende enn arbeid med norske familier. De utlyser en annen kompetanse enn den de har tilegnet seg gjennom utdanningen, gjerne i form av spesifikke metoder, teknikker eller kvaliteter (Rugkåsa et al., 2017, s. 123).

Sosialarbeidernes etterlysning av denne typen kunnskap kan ses på som et ønske om å bedre praksis og redusere kompleksiteten i sosialfaglig arbeid. Likevel er det viktig å huske på at menneskers kultur er i stadig endring. Det finnes ingen homogene eller «rene» kulturer, de individuelle forskjellene innenfor en og samme etniske gruppe er store (Jávo, 2010, s. 28). Kulturell kunnskap vil derfor ikke nødvendigvis føre til «rette» vurderinger, den kan forlede oss til å tro at vi forstår den andre og dermed reduserer og bandler han eller henne i tråd med kunnskapen, ikke hvem de er og hvilken kontekst de lever i (Rugkåsa et al., 2017, s. 121). Overfokusering på kulturbegrepet kan dermed føre til at sosialarbeider glemmer individet bak kulturen. På denne måten kan kulturkompetanse føre til problemer i samarbeidet mellom barnevernet og etniske minoritetsfamilier.

Så langt i drøftingen har jeg tatt for meg ulike minoritetsfamiliers problematiske opplevelser med barnevernets definisjonsmakt. Å undersøke tilfeller der ting ikke går helt som det skal, bidrar med forståelse for hva som kan forbedres. Videre kan erfaringer med god praksis, fungere som et grunnlag for hva man ønsker å bygge videre på.

4.3 Når oppleves definisjonsmakten som positiv

4.3.1 Ny kunnskap som kilde til vekst

Det finnes en rekke tilfeller hvor definisjonsmakten oppfattes som positiv. Barnevernets makt til å definere sosiale problemer fungerer særlig godt når minoritetsfamiliene føler at ny kunnskap fører til forbedringer i deres oppdragelsespraksiser. Dette kommer særlig til uttrykk i artikkel 1 av Fylkesnes et al. (2017). Her forteller en av informantene at hun har lært å leke med barna sine. Som en konsekvens av dette opplever hun bedre kontakt med barnet, og at huset fylles med latter og smil. En annen mor forteller at hun har lært å inkludere barnet i avgjørelser. Dette har hun selv ikke erfaring med fra sin oppvekst, men uttrykker at hun skulle ønske hun selv fikk muligheten som barn (Fylkesnes et al., 2017, s. 199). Barnevernet supplerer her foreldrene med verdier og strategier som er med på å sikre en god oppvekst i det norske samfunnet. I individualistiske kulturer, anses nemlig individuell uavhengighet og selvhevdelse som hovedmålet. Å supplere foreldre med verdier i tråd med den autoritative oppdragelsesformen, som vektlegger dialog og lydhørhet for barnets tanker og meninger, vil være formålstjenlig (Jávo, 2010, s. 69)

I noen tilfeller vil det være helt avgjørende at barnevernet korrigerer oppdragelsespraksiser.

4.3.1.1 Nødvendige endringer i oppdragelsesstil

Forskning viser at foreldre med en autoritær foreldrestil, lettere kan ty til fysisk avstraffelse som ledd i oppdragelsen (Khorasani, 2015, s. 74). I Norge foreligger det et strengt rettsvern som beskytter barn mot vold. Dette kommer blant annet til uttrykk i barnelova §30 som sier: Ifølge Lov 08. april 1981 om barn og foreldre (barnelova-B1) §30 tredje ledd. Forbys vold mot barn. Den fastsetter at: barn ikke skal utsettes for vold eller bli behandlet på en måte som utsetter den fysiske eller psykiske helsen for skade eller fare. Dette gjelder også når volden brukes som ledd i oppdragelsen av barnet. Det er viktig å bemerke seg at fysisk avstraffelse av barn kan oppstå i alle familier. Det er heller ikke slik at alle foreldre som følger en autoritær oppdragelsesstil tyr til fysisk avstraffelse. Likevel kan barnevernets makt til å ekskludere fysisk avstraffelse i oppdragelsesøyemed i oppfattelsen av akseptabel oppdragelse, føre til avgjørende endringer for noen familier.

Jeg har i dette avsnittet tatt for meg at informantene opplever definisjonsmakten som særlig positiv når den fører til bedring av egne oppdragelsespraksiser. Selv om det eksisterer drøssevis av eksempler på både problematiske sider og positive opplevelser med definisjonsmakten, vil en gjennomgang av dem alle falle utenfor oppgavens rammer.

Oppgavens problemstilling etterspør kunnskap om hvordan barnevernet kan tilrettelegge for gjensidig tillit og trygghet i arbeidet med etniske minoritetsfamilier. I den siste delen av drøftingskapittelet, skal jeg med utgangspunkt i mine drøftinger foreslå potensielle endringer som kan bidra til å bedre dette samarbeidet.

4.4 Hva kan vi hente ut fra denne kunnskapen?

Definisjonsmakt står sentralt for oppgavens drøfting. Eksemplene i oppgaven viser at minoritetsfamilier opplever barnevernets definisjonsmakt som problematisk på enkelte områder og positiv på andre. Ut ifra de sentrale temaene oppgaven så langt har gjennomgått, skal jeg ta for meg hva denne kunnskapen kan bety for barnevernets arbeid.

4.4.1 Det asymmetriske maktforholdet

Når det gjelder etniske minoriteter spesielt, kan foreldrenes manglende erfaring med og kunnskap om velferdssystemet og barnevernets rolle. Samt ulikheter i referanserammer og språklige utfordringer, skape avstand i samarbeidsforholdet (Fylkesnes & Netland, 2012, s. 222). Etniske minoritetsfamilier står i et særegent asymmetrisk forhold til barnevernet i lys av sin minoritetsposisjon. Vi har sett at minoritetsfamiliers begrensede kapital blant annet kan føre til en følelse av avmakt, hvilket kan skape usikkerhet. For å redusere minoritetsfamiliers redsel for barnevernets makt er det blant annet viktig med god kommunikasjon. Familiene trenger, på lik linje med øvrige familier i Norges land: kunnskap om sine rettigheter, barnevernets myndighet, og ulike forventninger barnevernet har til dem som foreldre. Flere undersøkelser vektlegger at likeverdige tjenester for etniske minoritetsfamilier forutsetter mer tid, bedre tilgjengelighet og en mer utforskende og sensitiv kommunikasjonsstrategi fra saksbehandlers side (Fylkesnes & Netland, 2012, s. 222). Videre kreves både anerkjennelse, sensitivitet og forståelse for andres verdier.

4.4.2 Sensitivitet og forståelse for andres verdier

Avsnitt 4.2.1 omhandler potensielle konsekvenser av at barnevernets, og etniske minoriteters ulike syn på oppdragelse møtes. Informantene maler her et bilde av barnevernsansatte som umiddelbart ser ned på oppdragelsesstrategier som avviker fra norske standarder. I frykt for å miste sine barn velger foreldrene å «spille med». Utsagnet genererer et viktig spørsmål: sitter barnevernet på den eneste gyldige kunnskapen når det gjelder oppdragelse? I forbindelse med dette diskuterte jeg forholdet mellom to av Baumrinds oppdragelsesstiler: autoritær og

autoritativ. Her viste jeg at forskningen som er gjennomført på utfallet av disse oppdragelsesstilene i hovedsak er anvendt på «vestlige» barn, i tillegg til at den ikke tar hensyn til sosiokulturelle forhold. Nyere forskning viser derimot at den autoritære stilen som oppfattes som skadelig i vestlige samfunn, kan være både nyttig og nødvendig for ikke-vestlige familier. Avslutningsvis konkluderer jeg mine drøftinger med at en tilnærming, hvor den autoritative oppdragelsesstilen anses som den eneste rette, blir en overforenkling av et komplekst fenomen.

4.4.2.1. Nyttige bidrag og implikasjoner

Avsnitt 4.3.1 representerer her motsatsen til de problematiske aspektene i punkt 4.2.1. Dette avsnittet tar for seg eksempler hvor minoritetsfamiliene opplever at ny kunnskap fører til en forbedret omsorgssituasjon. Dette gjelder særlig kunnskap om bedre samhandling og kommunikasjon med barna. Avslutningsvis tok jeg også for meg betydningen av å korrigere ved skadelige forhold som fysisk avstraffelse.

Poengene fremlagt i dette avsnittet representerer viktige tankekors for barnevernsansatte. Ifølge Mesman og Emmen (2013) bør man i større grad vektlegge resultatet av oppdragerhandlingene, altså barnets fungering, enn å direkte vurdere måten foreldrepraksisen gjennomføres på (Mesman & Emmen, 2013, sitert i Van der Weele & Fiecko, 2020, s. 274). Det vil være særlig viktig å være bevisst på at strukturelle kartleggingsmetoder som noen ganger anvendes i utredning, ofte inneholder kulturelle bias, og dermed ikke vil være like gyldig i møtet med «ikke-vestlige» minoritetsfamilier. Videre bør barnevernsarbeiderne signalisere til foreldrene at man er interessert i å utforske deres syn på oppdragelse, men også korrigere der det er nødvendig. Konkret informasjon om normer og regler for oppdragelse i Norge, skaper forutsigbarhet for familiene. I tillegg kan en utforskende tilnærming, hvor man søker etter foreldres syn på gode oppdragelsespraksiser føre til kunnskap man gjerne ikke har tilgang på selv. Ingen mennesker sitter på fasiten av hva som er det riktige når det gjelder barneoppdragelse, men ved utforskende, konkret og sensitiv samhandling, kan både barnevernet og etniske minoritetsfamilier lære mye av hverandre.

4.4.3 Varsomhet for generaliserende begrep

Avsnitt 4.2.2 omhandler det problematiske kulturbegrepet. I dette avsnittet presenteres ulike eksempler på at Norske og skandinaviske sosialarbeidere ofte tilskriver etniske minoriteters sosiale problemer til kulturelle forskjeller. Slike generaliserte kulturelle tolkninger kan føre til

at individuelle og sosiale mekanismer glemmes. Jeg foreslo videre kulturkompetanse behovet i det norske barnevernet som potensiell årsak.

Dean (2001) foreslår en alternativ tilnærming til den tradisjonelle forståelsen av kulturell kompetanse. Hun oppmuntrer sosialarbeidere til å bevisstgjøre egen mangel på kompetanse, og i stedet søke forståelse over menneskenes komplekse liv og situasjoner (Dean, 2001, sitert i Rukåsa & Ylvisaker, 2021, s. 242). God oversikt over ens egne normer og preferanser som menneske, og som fagperson er en viktig kilde til kritisk refleksjon. Utrederen vil da evne å sortere i hva som er egne blindsoner og skjevtolkninger. Egen kulturell bakgrunn som eneste rammeverk for vurdering kan bidra til alvorlige faglige feil. Det er nyttig med en praksis hvor man systematisk leter etter alternative forklaringer på barns fungering og dermed unngår en overfladisk og forenklet vurdering uten tilstrekkelig kulturell sensitivitet (Van der Weele & Fiecko, 2020, s. 270-280). For å kunne bidra med likeverdige tjenester for etniske minoritetsfamilier, opplever jeg at kultur ikke bør godkjennes som eneste årsak til sosiale problemer. Sosialarbeiderne bør uttrykke forståelse for den særegne situasjonen familien står i, men arbeide på tilsvarende måte som med norske familier. De bør søke etter å forstå den andres situasjon, og være bevisst over egne kulturelle preferanser. En slik tilnærming vil trolig føre til at forhold som man tidligere ikke har utforsket kommer til syne.

4.5 Veien videre

Hvordan kan barnevernet tilrettelegge for opplevelsen av gjensidig tillit og trygghet i arbeidet med etniske minoritetsfamilier? Det ligger mye kunnskap i både barnevernets og etniske minoritetsfamiliers opplevelser av samarbeidet. I oppgaven representeres et utvalg av disse narrativer. Oppgavens problemstilling stiller et stort spørsmål, men med bakgrunn i min drøfting er det enkelte aspekter som står sterkt. Dette gjelder i stor grad sensitivitet og forståelse. Som barnevernsansatt vil sensitivitet og forståelse for det asymmetriske maktforholdet stå sentralt. Barnevernsansatte bør være særlig bevisst på, og tilrettelegge for frykten som kan oppstå i samhandlingen med etniske minoritetsfamilier. Dette forutsetter blant annet konkret informasjonsutveksling, tid og aktiv lytting. De bør være sensitive i sin kommunikasjon og uttrykke både forståelse og interesse for ulike oppdragsverdier. Videre anser jeg det som viktig at man som barnevernsarbeider reflekterer over hva som kan aksepteres og ikke i barneoppdragelse. Det bør ikke være et mål at barneoppdragelse blir en homogen praksis. Til slutt bør barnevernsarbeidere være bevisst over egne kulturelle blindsoner og være var på feilvurderinger basert på objektive forestillinger.

5.0 Avslutning

I denne oppgaven har jeg tatt for meg problemstillingen: «*Hvordan kan barnevernet tilrettelegge for opplevelsen av gjensidig tillit og trygghet i arbeidet med etniske minoritetsfamilier*». For å besvare problemstillingen har jeg tatt i bruk litteraturstudie og tematisk analyse. Formålet med oppgaven er primært å undersøke hvordan samarbeidet mellom barnevernet og etniske minoritetsfamilier kan bedres. Formålet er bredt, og ulike innvendinger vil medføre ulike svar. Jeg kom likevel frem til at sensitivitet og forståelse i arbeidet med etniske minoritetsfamilier står sterkt. Det gjelder blant annet å være bevisst på og tilrettelegge for det særegne maktforholdet man står i med etniske minoritetsfamilier. Samt utvise forståelse og aksept for andres hensiktsmessige verdier for barneoppdragelse. Funnene mine bygger på utsagn fra informantene i oppgavens vitenskapelige artikler, og hva de opplever er sentralt i samhandlingen mellom barnevern og etniske minoriteter. Andre tilnærminger kunne dermed ført til andre funn. Med hensyn til både tid, personlige begrensninger og forskningsetiske hensyn valgte jeg å gjennomføre en litteraturstudie for å besvare min problemstilling. Under andre omstendigheter mener jeg at det hadde vært interessant å gjennomføre denne oppgaven med kvalitativt empirisk forskningsdesign. Likevel opplever jeg at funnene som fremkommer i oppgaven kan bidra til et bedre samarbeid mellom etniske minoritetsfamilier og barnevernet. Jeg sitter igjen med et bredere innblikk i hvordan jeg som fremtidig sosialarbeider ønsker å arbeide med etniske minoritetsfamilier.

6.0 Litteraturliste

- Aadnanes, M. (2017). Social workers' challenges in the assessment of child abuse and maltreatment: intersections of class and ethnicity in child protection cases. *Critical and Radical Social Work*, 5(3), 335-350.
<https://doi.org/10.1332/204986017X15029696790559>
- Alseth, A. K. & Flem, A. L. (2017). Sosialarbeiderdanning I et mangfoldig studiefellesskap – en ressurs for barnevernet? *Norges barnevern*, 94(3), 186-205. ***19 sider.**
<https://doi-org.ezproxy.uis.no/10.18261/issn.1891-1838-2017-03-05>
- Aveyard, H. (2018). *Doing a literature review in health and social care: a practical guide* (4.utg.). Open University Press *** Kap. 1 og Kap. 7, 14 sider.**
- Azimeh, M. (2017). *Oppdragelsessyn i endring?: En komparativ studie av populære oppdragelsesbøker utgitt i Norge i perioden 1950-2000* [Masteroppgave, Universitetet i Agder].UIA Aura. <http://hdl.handle.net/11250/2459731> ***100 sider.**
- Berg, B. & Paulsen, V. (2021). Myter og realiteter – innvandreres møter med barnevernet. I B. Berg & V. Paulsen (Red.), *Møter mellom minoriteter og barnevernet* (s. 20-36). Universitetsforlaget.
- Boine, E. M. (2010). *Kulturorientert praksis: en veileder*. Universitetet i Tromsø, Barnevernets Utviklingssenter i Nord-Norge. ***3 sider.**
- Bugge, L. (2002). Pierre Bourdieus teori om makt. *Agora*, 20(3-4), 224-248.
<https://doi-org.ezproxy.uis.no/10.18261/ISSN1500-1571-2002-03-04-13> ***24 sider.**
- Bugge, L. (2022). Kapital og mark. *Agora*, 40(2-3), 515-529.
<https://doi-org.ezproxy.uis.no/10.18261/agora.40.2-3.33> ***15 sider.**
- Dalland, O. (2020). *Metode og oppgaveskriving* (7.utg.). Gyldendal. ***Kap. 3, 12 sider.**
- Eriksen, T. H. & Sajjad, T. A. (2020). *Kulturforskjeller i praksis: perspektiver på det flerkulturelle Norge* (7.utg.). Gyldendal. ***Kap. 5, 11 sider.**
- Fjelnseth, J. R. (2017). Utlendingers erfaring i møte med barnevernet: respekt for kultur og språk, *Kritisk Juss*, 45(1), 53-56.
<https://doi-org.ezproxy.uis.no/10.18261/issn.2387-4546-2017-01-05> ***3 sider.**
- Fylkesnes, M. K., Iversen, A. C. & Nygren, L. (2018). Negotiating deficiency: exploring ethnic minority parents' narratives about encountering child welfare services in Norway. *Child & Family Social Work*, 23(2), 196-203.
<https://doi.org/10.1111/cfs.12400>

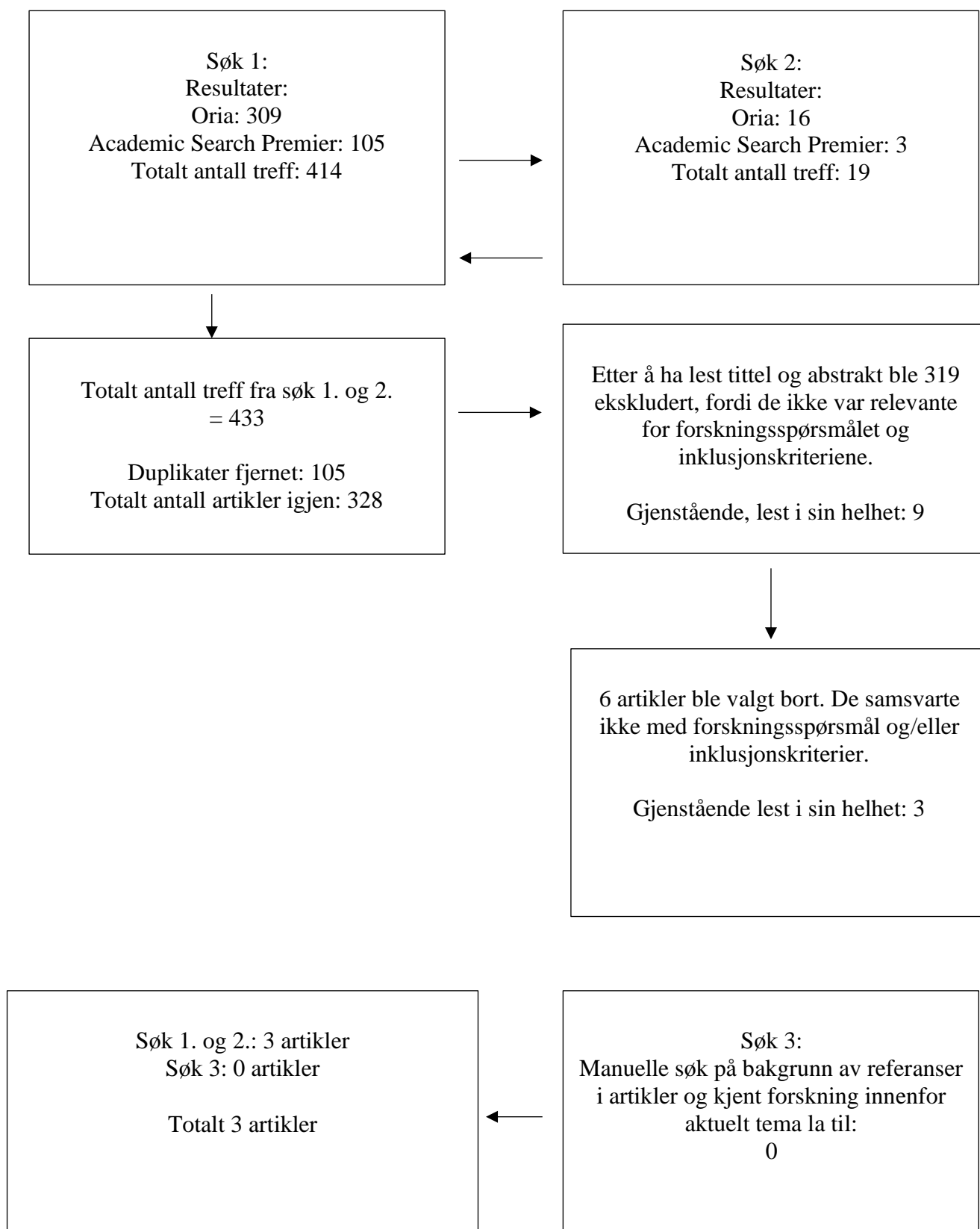
- Fylkesnes, M. K. & Netland, M. (2013). God praksis i møte mellom etniske minoritetsfamilier i barnevernet: saksbehandlers og foreldres erfaringer, *Tidsskriftet Norges Barnevern*, 89(4), 221-235.
<https://doi.org/10.18261/ISSN1891-1838-2012-04-02> *15 sider.
- Hesselberg, F. & Von Tetzchner, S. (2016). *Pedagogisk psykologisk arbeid*. Gyldendal akademisk. *Kap. 4, 28 sider.
- Jávo, C. (2010). *Kulturens betydning for oppdragelse og atferdsproblemer: Transkulturell forståelse, veiledning og behandling*. Universitetsforlaget. *Kap 1, Kap. 2 og Kap. 4, 83 sider.
- Kabatanya, C. L. & Vagli, Å. (2019). Parenting in double translation: lived experiences of Ugandan immigrant parents in Norway, *Nordic Social Work Research*, 11(1), 77-89.
<https://doi.org/10.1080/2156857X.2019.1644531>
- Khorasani, S. D. S. (2015). *Varianter av oppdragelse og likestilling: Et studie av hva noen foreldre med arabisk og muslimsk bakgrunn tenker og beretter om oppdragelse og om likestilling av sønner og døtre i Norge* [Masteroppgave]. Universitetet i Stavanger. *103 sider.
- Kvello, Ø. (2022). Barnesyn og barneomsorg. I R. Karlsdottir, Ø. Kvello & I. D. Hybertsen (Red.), *Grunnbok i pedagogisk psykologi: Utvikling, sosialisering, læring og motivasjon* (s.51-70). Fagbokforlaget. *Kap. 3, 19 sider.
- Meld. St. 49 (2003-2004). *Mangfold gjennom inkludering og deltakelse: Ansvar og frihet*. Det kongelige kommunal- og regionaldepartement.
<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/stmeld-nr-49-2003-2004-/id405180/?ch=1>
*Kap. 6, 7 sider.
- Moheseni, A. (2022). The idea of Capital in Bourdieu and Marx. *Philisophical Papers*, 51(2), 179-355. <https://doi-org.ezproxy.uis.no/10.1080/05568641.2022.2077230>
*176 sider.
- Nielsen, A. (2019). *Det er du som er voksen: om å lykkes i foreldrerollen*. Cappelen Damm. *Del. 1, 134 sider.
- Rugkåsa, M., Ylvisaker, S. & Eide, K. (2017). Et tve-egget sverd: en diskusjon av kulturkompetansebegrepets konsekvenser i profesjonelt arbeid med minoritetsetniske barn og familier, *Norsk senter for barneforskning*, 2(3), 121-137.
*16 sider.
- Rugkåsa, M. & Ylvisaker, S. (2018). Kultursensitivitet. I T. A. Ask & S. B. Eide (Red.), *Barnevernets begreper: i bevegelse* (s.202-211). Gyldendal. *Kap. 10, 9 sider.

- Rugkåsa, M. & Ylvisaker, S. (2019). From culturalisation og complexity – a critical view on cultural competence discourse in social work, *Nordic Social Work Research*, 11(3), 239-248. <https://doi.org/10.1080/2156857X.2019.1690558> ***9 sider.**
- Salole, L. (2018). *Identitet og tilhørighet: om ressurser og dilemmaer i en krysskulturell oppvekst* (2.utg.). Gyldendal akademisk.
- Stang, E. G. (2017). Forslaget til ny barnevernlov. Rettighetsfesting, strukturendring og språk revisjon. *Tidsskrift for familierett, arverett og barnevernrettslige spørsmål*, 15(3), 191-212. <https://doi-org.ezproxy.uis.no/10.18261/issn.0809-9553-2017-03-02>
- Statistisk sentralbyrå. (2023, 6. mars). *Innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre*. <https://www.ssb.no/befolkning/innvandrere/statistikk/innvandrere-og-norskfodte-med-innvandrerforeldre>
- Sund, E. R. (2010). *Sosial kapital: Teorier og perspektiver*. Helsedirektoratet. ***Kap. 1, 17 sider.**
- Thidemann, I.-J. (2020). *Bacheloroppgaven for sykepleierstudenter - den lille motivasjonsboken i akademisk oppgaveskriving* (2.utg.). Universitetsforlaget. ***128 sider.**
- Van der Weele, J. & Fiecko, E. M. (2020a). Kulturelle fallgruver i vurdering av foreldrenes omsorgsevne. *Tidsskrift for familierett, arverett og barnevernrettslige spørsmål*, 18(2), 126-147. <https://doi-org.ezproxy.uis.no/10.18261/issn.0809-9553-2020-02-04>
- Van der Weele, J. & Fiecko, E. M. (2020b). Kulturelle fallgruver i utredning av minoritetsbarn. *Tidsskrift for familierett, arverett og barnevernrettslige spørsmål*, 18(3-4), 255-280. <https://doi.org/10.18261/issn.0809-9553-2020-03-04-04> ***25 sider.**

Selvvalgt pensum: 970 sider.

VEDLEGG 1: Flytskjema som illustrerer litteratursøk og resultater

VEDLEGG 2: Søk & Skriv skjema

DATABASE	DATO	SØKEORD/ KOMBINASJON	ANTALL TREFF	KOMMENTARER
Academic Search Premier	18.01.23	«Child Welfare» AND Minority	5	<p>Inklusjons/eksklusjonskriterier:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Fagfelleverderte tidsskrift - siste 5 år - Geografisk område (Norge). <p>Bemerkninger: Fant ved dette søket min første vitenskapelige artikkel til oppgaven.</p> <p>Litteratur valgt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Negotiating deficiency: Exploring ethnic minority parents narratives about encountering child welfare services in Norway (Fylkesnes et al., 2018)
Oria	18.01.23	(Child Welfare AND Norway) (Culture AND Parenting)	16	<p>Inklusjons/eksklusjonskriterier:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Fagfelleverderte tidsskrift - siste 5 år. <p>Bemerkninger: Fant ved dette søket mine to siste vitenskapelige artikler til oppgaven.</p> <p>Litteratur valgt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Social workers´ challenges in assessment of child abuse and maltreatment: intersections of class and ethnicity in child protection cases (Aadnanes, 2017) 2. Parenting in double translation: lived experiences of Ugandan immigrant parents in Norway (Kabatanya & Vagli, 2019)